

ת"פ 38063/07/15 - מדינת ישראל נגד מחמד דאר אלשיך, סעדי דאר אלשיך

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט רפי כרמל

ת"פ 38063-07-15

המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשמים

1. מחמד דאר אלשיך
ע"י ב"כ עו"ד פוליטי
2. סעדי דאר אלשיך

גזר דין

בעניינו של נאשם 1

1. הנאשם הורשע פי הודאתו בכתב אישם מתוקן בעבירה של שוד בחבורה תוך שימוש באלימות לפי סעיף 402 (ב) **לחוק העונשין, התשל"ז - 1977** (להלן: "**החוק**") בצירוף סעיף 29 לחוק, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333, 335 (א)(2) לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק, עבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיפים 244 ו- 29 לחוק ובעבירה של שהייה בלתי חוקית לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (שתי עבירות).

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת ההסדר, הנאשם והנאשם 2 (שהנו אביו) הנם תושבי הרשות הפלסטינאית, ולא היה ברשותם במועד הרלבנטי אישורי כניסה לישראל. נטען כי נאשם 2 עבד בעבר כשיפוצניק בבית בשכונת נווה יעקב, בו מתגוררות המתלוננת, והנאשמים קשרו קשר עם אחר לבצע שוד בדירה בה מתגוררות המתלוננת. ביום 15/6/15, בשעות הבוקר, נכנסו הנאשמים ומעורב נוסף לשטחי ישראל והגיעו לבניין בו נמצאת הדירה. המעורב הנוסף נכנס לבניין, דפק על דלת הדירה, מסר לאחת המתלוננת ג'ריקן וביקש מים, זאת על מנת לבדוק מי נמצא בדירה. אחת המתלוננות לקחה את הג'ריקן, נעלה את הדלת בפניו, מילאה מים והוציאה את הג'ריקן. זמן קצר לאחר מכן הגיעה לדירה קרובת משפחה נוספת בשנות השישים לחייה, היא אחותם של שתי המתלוננות שכבר נמצאו בדירה, ואחות אחרת יצאה מהדירה. מאוחר יותר, בסמוך לשעה 09:30, עלו הנאשמים לדירה ודפקו על דלת הדירה, כאשר הנאשם הצטייד מבעוד מועד בחבל. אחת המתלוננת פתחה מעט את הדלת, אולם הנאשמים והמעורב הנוסף דחפו את הדלת, הפילו את המתלוננת, נאשם 2 אחז בה וסגר את פיה בידו, גרר אותה לחדר האמבטיה, סטר לה וקשר סביב פיה חתיכת בד. במקביל, הנאשם אחז במתלוננת אחרת, סגר את פיה באמצעות ידו, והושיב אותה על הריצפה. המתלוננת ניסתה להתנגד, ובתגובה נשך הנאשם את אצבע ידה וקשר סביב פיה חתיכת בד וכפת ידיה באמצעות חבל. כמו כן, הנאשם הוריד מצווארה שרשרת ולקח אותה איתו. נאשם 1 ומעורב נוסף גנבו רכוש מהדירה. נאשם 1 הוריד

עמוד 1

מידה וצוואה של מתלוננת אחרת צמיד ושרשרת, חיפש ביחד עם המעורבים האחרים רכוש מהדירה והם גנבו טלפון נייד, שני מחשבים ניידים, טלפון אלחוטי, תכשיטים ושעון. לאחר שסיימו לאסוף את הרכוש, אחד הנאשמים כפת את ידה ורגליה של אחת מהמתלוננות באמצעות חבל, איים עליה בכך שהדגים תנועת שחיטה בצווארו ואמר לה שכך יהיה אם תתקשר למשטרה. כתוצאה מהמעשים נגרם לאחת המתלוננות שבר בידה והיא נזקקה לטיפול רפואי הכולל ניתוח ואשפוז.

3. הנאשם הנו כבן 23, תושב רמאללה ועבד בבניין ושיפוצים. לנאשם אין הרשעות קודמות. הנאשם סיים שש שנות לימוד, ולאחר מכן החל לעבוד על מנת לסייע לפרנסת המשפחה. לפני שירות המבחן קיבל הנאשם אחריות חלקית למיוחס לו, אך הביע חרטה. לדבריו הוא הגיע לבית המתלוננות על מנת לבצע עבודה, אך התקשה להסביר כיצד התפתחו האירועים כפי שהתפתחו. שירות המבחן המליץ על עונש מאסר שיביא בחשבון את תקופת מעצרו של הנאשם וכן שיוטל עליו מאסר מרתיע.

4. בראשית טיעוניה הפנתה באת כוח המאשימה להצהרת נפגעות עבירה, הן שתי המתלוננות. לאחת מהן נשברה היד והיא אושפזה בבית חולים, גם המתלוננת האחרת ספגה מכות וחבלות, ושתיהן סובלות מטרומה בעקבות המקרה. באת כוח המאשימה הדגישה את החומרה הנובעת מכך שהנאשם ואביו הכירו את המתלוננות שכן ביצעו שם עבודות שיפוצים, והם ידעו כי מדובר במתלוננות מבוגרות החיות לבדן. באה הפנייה לכך שהופעלה אלימות ונגנבו גם תכשיטים שהיו על גופן. מדובר בפגיעה באוכלוסייה חלשה, המתלוננות עולות מאתיופיה ואינן דוברות עברית. נטען כי יש לשלוח מסר ברור לפיו לא ניתן להשלים עם מעשים מסוג זה שנסיבותיו חמורות. מדובר במעשה מתוכנן, חלקו של הנאשם מרכזי, הנאשם כפת אחת המתלוננות, ולמתלוננת אחרת נגרמו פגיעות. לאלה יש לצרף את הנזק הנפשי שנגרם למתלוננות. באה הפנייה לפסיקה ממנה ביקשה המאשימה לגזור את העונש שייגזר על הנאשם: מקרים שעסקו באירועי שוד שכוונו כנגד אנשים מבוגרים. נוכח אלה ונוכח העונש שנקבע בחוק לעבירת השוד, טענה המאשימה כי מתחם העונש אמור לנוע בין 7.5 ועד 11 שנות מאסר. נטען כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם.

5. מנגד, הסנגור הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, לכך שאין בעברו הרשעות קודמות, לכך שמעורב נוסף הוא אביו של הנאשם, המהווה דמות סמכותית קרובה לנאשם, הפנה לכך שהנאשם עובד מאז היותו נער בן 13 ולכך שהנאשם הודה. נטען כי הנאשם לא נקט אלימות כלפי המתלוננות, אלא רק בתגובה למאבקה העז של אחת המתלוננות נגדו. הודגש כי הנאשם מקבל אחריות מלאה על מעשיו. עוד נטען כי הנאשם לא זוכה לביקורים בהיותו תושב שטחים. בסיכום נטען כי המתחם הראוי הנו בין שנת מאסר לארבע שנות מאסר, ויש לגזור את חלקו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, לאור עברו הנקי, חרטה, קבלת אחריות וחסכון בזמן.

הנאשם הביע צער על מעשיו, אמר כי הוא בדרך כלל עובד באופן סדיר וביקש שלא לדון אותו בחומרה.

6. חוק העונשין (תיקון 113) קבע את עקרון ההלימה שמשמעו אימוץ עקרון הגמול כעקרון מנחה. יש לבדוק העבירה וכל העולה ממנה ולאחר מכן הנסיבות האישיות. בחינת העבירה ונסיבותיה מביאה לקביעת מתחם ענישה ולאחר מכן יש לבחון הנסיבות האישיות. דהיינו, העבירה מכתובה את המתחם ושילוב הנסיבות האישיות במתחם מכתבים את גזר הדין. התיקון לחוק יצר מנגנון תלת שלבי לגזירת העונש. **בשלב הראשון**, יש לבדוק האם הנאשם הורשע בכמה עבירות, והאם אלו מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. כאשר מדובר בכמה אירועים, יש לקבוע עונש הולם לכל

אירוע בנפרד ולבסוף ניתן לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים. **בשלב השני**, יש לקבוע את מתחם הענישה הראוי כעולה מסעיף 40 ג'(א) לחוק העונשין. ביצירת המתחם מספר שיקולים: האחד, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו. השני, מדיניות הענישה הנוהגת. השלישי, נסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט' והם: תכנון, חלקו של הנאשם, הנזק הצפוי וזה שנגרם, הסיבות לביצוע העבירה, הבנת הנאשם ויכולת להימנע מעבירה, מצוקתו הנפשית, קרבה לסייג אחריות פלילית, מידת האכזריות כלפי נפגע העבירה, ניצול כוח ומעמד. **בשלב השלישי**, יש לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם ולהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות שיקולי גיל; פגיעה במשפחתו; הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה וההרשעה; מידת האחריות של הנאשם למעשיו; שיקומו או ניסיונות שיקום; מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ופיצוי על הנזק שנגרם בעטייה; שיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק; התנהגות חיובית של הנאשם ותרומתו לחברה; נסיבות חיים קשות של הנאשם; התנהגות רשויות אכיפת החוק; חלוף הזמן מביצוע העבירה; עברו הפלילי של הנאשם או העדר עבר.

ניתן לסטות מהמתחם כאשר מתקיים אחד משני חריגים: האחד לקולה אם הנאשם משתקם או קיים סיכוי של ממש שישתקם (סעיף 40ד'); והשני לחומרה, אם יש חשש ממשי שהנאשם ישוב ויבצע עבירות וכי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות להגן על שלום הציבור (סעיף 40ה'). קיימת חובת הנמקה בארבע תחנות: קביעת מתחם העונש ההולם; גזירת העונש המתאים; חריגה מהמתחם וגזירת הדין כאשר מדובר בכמה אירועים.

7. בעניינו מדובר באירוע אחד. הערך שנפגע הנו שלום הציבור ובטחונו וההגנה על רכושו של הציבור. המעשים כונו ביוזעין כנגד נשים מבוגרות, שאינן דוברות את השפה העברית, תוך שהופעלה אלימות כלפיהן, גם על ידי הנאשם לפי חלקו כמתואר לעיל. לא רק זאת, אלא שהנאשם חדר לשטחי מדינת ישראל ללא היתר על מנת לבצע את מעשיו. נגב רכוש לא מועט. הנאשם פעל עם אחרים בחבורה ובכך יש נסיבה נוספת לחומרה. עוד יש להוסיף כי מדיניות הענישה בנוגע עם עבירות המבוצעות כנגד אוכלוסייה חלשה, ובעיקר מקום בו משולבת אלימות באותן עבירות, הנה מדיניות מחמירה שאינה פשרנית, זאת על מנת ליתן הגנה ראויה לאותם נפגעים ולמנוע הישנותם. המתחם הראוי בגין העבירות והמעשים בהם הורשע הנאשם, המהווים, כאמור, אירוע אחד, הנו 6 עד 12 שנות מאסר. לזכות הנאשם יש לזקוף את גילו הצעיר, העדר הרשעות קודמות והודאתו.

8. לאחר שקלול הנתונים לעיל ובמסגרת המתחם שנקבע, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 7.5 שנים. מאסרו מתחילת מעצרו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה אדר ב' תשע"ו, 04 אפריל 2016, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם עצמו.

רפי כרמל, שופט